

Sygn. akt II K 817/16

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2018r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Natalia Bonowicz

Protokolant : Aleksandra Mentlewicz

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w(...)

po rozpoznaniu w dniach 01.03.17r., 24.04.17r., 21.08.17r., 23.10.17r., 13.12.17r., 22.02.18r., 16.04.18r., 06.06.18r., 30.08.18r. i 12.09.2018 roku, s p r a y

P. Z. syna R. i T. zd. N., urodzonego (...) w P., zam. (...), (...)-(...) L., PESEL: (...)

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 10 kwietnia 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika(...) P. Sp. z o. o Sp. k. w P., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, zawarł umowę pożyczki pieniężnej o numerze (...), uzyskując z tego tytułu kwotę 500,00 złotych, która została przelana na wskazany we wniosku rachunek bankowy o numerze (...), doprowadzając w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w powyższej kwocie

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

2. w dniu 11 kwietnia 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) P. Sp. z o. o Sp. k. w P., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1,000 złotych, poprzez zawarcie umowy pożyczki pieniężnej o numerze (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

3. w dniu 12 czerwca 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika(...) P. Sp. z o. o Sp. k. w P., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 złotych, poprzez zawarcie umowy pożyczki pieniężnej o numerze (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

4. w dniu 19 marca 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) Sp. z o. o w W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru

pesel oraz numeru dowodu osobistego, zawarł umowę pożyczki o numerze (...), uzyskując z tego tytułu kwotę 600,00 złotych, która została przelana na wskazany we wniosku rachunek bankowy o numerze (...), doprowadzając w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w powyższej kwocie

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

5. w dniu 19 marca 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) Sp. z o. o (aktualnie (...) T. sp. z o. o) we W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, zawarł umowę pożyczki o numerze (...), uzyskując z tego tytułu kwotę 300,00 złotych, która została przelana na wskazany we wniosku rachunek bankowy o numerze (...), doprowadzając w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w powyższej kwocie

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

6. w dniu 19 marca 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) Sp. z o. o w W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej w/w spółki ankiety rejestracyjnej i wniosku nr (...) z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

7. w dniu 11 kwietnia 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) Sp. z o. o w W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej w/w spółki ankiety rejestracyjnej i wniosku z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

8. w dniu 08 kwietnia 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika R. Sp. z o. o w W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej w/w spółki ankiety rejestracyjnej i wniosku z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

orzeka

I. oskarżonego P. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu przestępstw z art. 286 § 1 kk opisanych wyżej w pkt 1, pkt 4, pkt 5 i przestępstw z art.13 § 1 kk w zw. 286 § 1 kk opisanych w pkt 2, 3, 6, 7 i 8 z tym ustaleniem, że czynów od pkt. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 oskarżony P. Z. dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w myśl art. 91 § 1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego P. Z. obowiązek naprawienia szkody na rzecz:

- pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. Sp. k. w P. poprzez zapłatę kwoty 500 (pięćset) złotych,

- pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. w W. poprzez zapłatę kwoty 600 (sześćset) złotych,

- pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. we W. poprzez zapłatę kwoty 300 (trzysta) złotych,

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego P. Z. od zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i na podstawie art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1983r. Nr 49 poz.223 z późn. zm.) zwalnia go od obowiązku uiszczenia opłaty.

SSR Natalia Bonowicz

II K 817/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

P. Z. urodził się (...), posiada numer pesel (...). W dniu 19.03.2013 r. P. Z. w (...) Banku (...) SA w K. otworzył rachunek oszczędnościowo- rozliczeniowy w PLN o numerze (...). Zawierając w/w umowę P. Z. posłużył się dowodem tożsamości w postaci dowodu osobistego nr (...) z datą ważności do 14.09.2019 r. Otwierając w/w rachunek P. Z. podał jako swój adres zamieszkania: (...)-(...) P. ul. (...).

W 2013 r. P. Z. mieszkał w P. przy ul. (...). P. Z. posiadał ksywę (...)

W dniu 10 kwietnia 2013r. w miejscowości P., P. Z. za pośrednictwem sieci internetowej, logując się z adresu (...), wszedł na stronę internetową (...) i wypełnił ankietę rejestracyjną podając jako miejsce swojego zamieszkania: P., ul. (...), jako numer pesel: (...) oraz numer dowodu osobistego (...) i złożył wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 500 zł. W ankiecie rejestracyjnej P. Z. podał jako swój adres e – mail: (...) W tym samym dniu P. Z. dokonał wymaganego dla weryfikacji danych przelewu z rachunku bankowego nr (...) na kwotę 0,01 zł na konto należące do (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w P.. W dniu 10 kwietnia 2013r. (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w P. dokonała przelewu kwoty 500 zł na numer rachunku podany w przelewie. W wyniku działań (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w P. poniosła szkodę w wysokości 500 zł.

W dniu 11 kwietnia 2013r. w miejscowości P., P. Z. za pośrednictwem sieci internetowej, wszedł na stronę internetową (...) i wypełnił ankietę rejestracyjną podając jako miejsce zamieszkania: (...)-(...) I., ul. (...), jako numer pesel numer: (...) oraz numer dowodu osobistego: (...) i złożył wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 1.000 zł. W ankiecie rejestracyjnej P. Z. podał jako swój adres e – mail: (...) (...) dokonał wymaganego dla weryfikacji danych przelewu z rachunku bankowego nr (...) (...) (...) na kwotę 0,01 zł na konto należące do (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w P.. Z uwagi na to, że P. Z. nie spełnił wszystkich kryteriów wewnętrznych do oceny ryzyka kredytowego, pożyczka na kwotę 1.000 zł nie została jednak przyznana.

W dniu 12 czerwca 2013r. w miejscowości P., P. Z. za pośrednictwem sieci internetowej, wszedł na stronę internetową (...) i wypełnił ankietę rejestracyjną podając jako miejsce swojego zamieszkania: (...)-(...) I., ul. (...), jako numer pesel numer: (...) oraz numer dowodu osobistego: (...) i złożył wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 1.000 zł. W ankiecie rejestracyjnej P. Z. podał jako swój adres e – mail: (...) W tym samym dniu P. Z. dokonał wymaganego dla weryfikacji danych przelewu z rachunku bankowego nr (...) na kwotę 0,01 zł na konto należące do (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w P.. Z uwagi na to, że P. Z. nie spełnił wszystkich kryteriów wewnętrznych do oceny ryzyka kredytowego, pożyczka na kwotę 1.000 zł nie została jednak przyznana.

W dniu 19 marca 2013r. w miejscowości P., P. Z. za pośrednictwem sieci internetowej wszedł na stronę internetową (...) i wypełnił ankietę rejestracyjną podając jako miejsce swojego zameldowania P., ul. (...), jako numer pesel numer (...) oraz numer dowodu osobistego (...) i złożył wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 600 zł. W ankiecie rejestracyjnej P. Z. podał jako swój adres e – mail: (...) P. Z. dokonał wymaganego dla weryfikacji danych przelewu z rachunku bankowego nr (...) na kwotę 1 zł na konto należące do (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w W.. W dniu 19 marca 2013r. o godzinie 13:13 została udzielona P. Z. pożyczka nr (...) w kwocie 600 zł. W dniu 19 marca

2013 r. (...) Sp. z o.o. w dokonała przelewu kwoty 500 zł na numer rachunku podany w przelewie. W wyniku działań (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. poniosła szkodę w wysokości 600 zł.

W dniu 19 marca 2013r. w miejscowości P., P. Z. za pośrednictwem sieci internetowej wszedł na stronę internetową (...) i wypełnił ankietę rejestracyjną podając jako miejsce swojego zamieszkania P., ul. (...), jako numer pesel (...) oraz numer dowodu osobistego (...) i złożył wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 300 zł. W ankiecie rejestracyjnej P. Z. podał jako swój adres e – mail: (...) P. Z. dokonał wymaganego dla weryfikacji danych przelewu z rachunku bankowego nr (...) na kwotę 0,01 zł na konto należące do (...) sp. z o.o. W dniu 19 marca 2013r. została udzielona P. Z. pożyczka w kwocie 300 zł. (...) Sp. z o.o. we W. wypłaciła P. Z. kwotę 300 zł. W wyniku działań (...) Sp. z o.o. we W. (obecnie (...) sp. z o.o.) poniosła szkodę w wysokości 300 zł.

W dniu 19 marca 2013r. w miejscowości P., P. Z. za pośrednictwem sieci internetowej wszedł na stronę (...) sp. z o.o. w W. i wypełnił ankietę rejestracyjną podając jako adres swojego zameldowania (...)-(...) P. ul. (...), jako numer pesel numer (...) oraz numer dowodu osobistego (...) i złożył wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 1.000 zł. W ankiecie rejestracyjnej P. Z. podał jako swój adres e – mail: (...) P. Z. dokonał wymaganego dla weryfikacji danych przelewu z rachunku bankowego nr (...). Ponieważ pracownikowi (...) sp. z o. o. w W. nie udało się skontaktować z P. Z. w celu potwierdzenia jego danych osobowych, pożyczka na kwotę 1.000 zł nie została jednak przyznana.

W dniu 11 kwietnia 2013r. w miejscowości P., P. Z. za pośrednictwem sieci internetowej wszedł na stronę (...) sp. z o.o. w W. i wypełnił ankietę rejestracyjną podając jako adres zameldowania (...)-(...) P. ul. (...), jako numer pesel numer (...) oraz numer dowodu osobistego (...) i złożył wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 1.000 zł. W ankiecie rejestracyjnej P. Z. podał jako swój adres e – mail: (...) Opłata weryfikacyjna została przelana z rachunku bankowego nr (...). Pożyczka na kwotę 1.000 zł nie została jednak P. Z. przez (...) sp. z o.o. w W. przyznana.

W dniu 8 kwietnia 2013r. w miejscowości P., P. Z. za pośrednictwem sieci internetowej wszedł na stronę (...) sp. z o.o. w W. i wypełnił ankietę rejestracyjną podając jako adres swojego zameldowania: (...)-(...) P. ul. (...), jako numer pesel numer (...) oraz numer dowodu osobistego (...) i złożył wniosek o przyznanie pożyczki. W ankiecie rejestracyjnej P. Z. podał jako swój adres e – mail: (...) Opłata weryfikacyjna w wysokości 0,01 zł została przelana na konto (...) sp. z o.o. w W. z rachunku bankowego nr (...). Pożyczka nie została jednak P. Z. przez (...) sp. z o.o. w W. przyznana.

(dowody:

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, k. 1-2, ramowa umowa pożyczki pieniężnej, k. 3-9, wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, k. 10, formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego, k. 11-15, informacja o pożyczce, k. 16, warunki umowy pożyczki pieniężnej, k. 17, wykaz, k. 18-20, potwierdzenie przelewów, k. 21-22, informacja o adresach IP, k. 23, ramowa umowa pożyczki pieniężnej, k. 24-29, wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, k. 30, informacja o adresach IP, k. 31, ramowa umowa pożyczki pieniężnej, k. 32-37, wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, k. 38, potwierdzenie przelewu, k. 39, informacja o adresach IP, k. 40, pismo, k. 97, pismo, k. 99, pismo, k. 111-112, umowa k. 113-116, dane klienta indywidualnego, k. 117, odpisy wyroków, k. 130, k. 146, k. 178, postanowienie, k. 147, dane osobowo-poznawcze, k. 167, harmonogram, k. 192, ramowa umowa pożyczki, k. 193-197, pismo, k. 227-228, potwierdzenia przelewu, k.229, pismo, k. 230, potwierdzenie przelewu, k. 231, pismo, k. 242-243, potwierdzenie przelewu, k. 244, pismo, k. 245, pismo, k. 246, pismo 267-268, kserokopia aktu zgonu, k. 355, opinia sądowo – psychiatryczna, k. 368-371, karta karna, k. 452-454, zeznania świadka M. S., k. 82-83, k. 32-33 akt Sądu Rejonowego w Śremie, sygn. akt II Ko 118/17, zeznania świadka A. Z., k. 148, zeznania świadka M. D., k. 151-152, k. 461, zeznania świadka K. P., k. 160, k. 56-58 akt Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu, sygn. akt V Ko 1047, zeznania świadka P. S., k. 160-161, k. 25 akt Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia sygn. akt. IIICps 183/17, zeznania świadka A. P., k. 188-189, k. 48-50 akt Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie, sygn. akt VKo 37/17

P. Z. był uprzednio wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

(dowód: karta karna, k. 452-453)

W toku postępowania przygotowawczego P. Z. najpierw nie przyznawał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. (**k.165 – 166, k. 202-203, k. 223-224**), natomiast w trakcie przesłuchania w dniu 02.12 2016 r. przesłuchany w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, również odmawiając składania wyjaśnień.

W toku postępowania sądowego podczas rozprawy w dniu 21 sierpnia 2017r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. (**k. 398**).

Na rozprawie w dniu 12 września 2018 r. oskarżony uzupełniająco wyjaśnił, że te czyny, o które jest ta sprawa, popełnił 5 lat temu a teraz jest innym człowiekiem. Oskarżony wyjaśnił, że ma rodzinę, która jest dla niego najważniejsza, podjął pracę zarobkową, pracuje już trzy miesiące, obecnie dostał umowę o stałe. Oskarżony podkreślił, że po opuszczeniu zakładu karnego w 2016 r. odpracował też karę 1 roku ograniczenia wolności w sprawie II K 690/15, a odkąd opuścił zakład karny, nie miał nawet żadnego mandatu, nie naruszał porządku prawnego. Nadto oskarżony wyjaśnił, że chciałby naprawić szkodę, którą wyrządził tym przestępstwem, które mu zarzucono. (**k. 479**)

Sąd zważył, co następuje:

Wydany przez Sąd wyrok został poprzedzony analizą całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. Przeprowadzone na rozprawie dowody zostały poddane swobodnej ocenie uwzględniającej zasady logicznego myślenia, wiedzę oraz wskazania doświadczenia życiowego.

W świetle całokształtu zgromadzonego i ujawnionego materiału dowodowego wina oskarżonego P. Z. i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego, w których nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Pozostają one bowiem w ewidentnej sprzeczności z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, a w szczególności z zeznaniami świadków reprezentujących poszczególne firmy pożyczkowe, które to zostały przez oskarżonego wprowadzone w błąd poprzez podanie w ankietach rejestracyjnych swoich nieprawdziwych danych, i doprowadzając bądź usiłując doprowadzić firmy pożyczkowe do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Przede wszystkim jednak popełnienie przez oskarżonego zarzucanych mu czynów zostało wykazane dowodami dokumentarnymi. Wobec powyższego te wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym, w których nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz wyjaśnienia oskarżonego w postępowaniu sądowym, w których nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów w ocenie Sądu stanowiły jedynie wyraz przyjętej linii obrony, z których oskarżony ostatecznie się wycofał.

W ocenie Sądu na wiarę zasługiwały zeznania świadków tj. pracowników poszczególnych firm pożyczkowych: M. S., M. D., P. S., K. P., A. P.. Wszystkie wyżej wymienione osoby nie miały bowiem powodu, aby zeznawać niezgodnie z prawdą, co więcej ich zeznania korespondują z dołączonymi dowodami dokumentarnymi, a także pozostałą dokumentacją zgromadzoną przez organy postępowania przygotowawczego, jak choćby dokumentacją bankową. Zeznania świadków są jasne, spójne i logiczne. Osoby te precyzyjnie opisały procedury związane z udzielaniem pożyczek u swoich pracodawców, w szczególności fakt, że każdorazowo wystarczyło zarejestrować się na stronie internetowej podając m.in. serie i nr dowodu oraz pesel, a potwierdzeniem tożsamości było przelanie określonej kwoty pieniężnej z rachunku bankowego na te same dane osobowe.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania A. Z. – złożone w postępowaniu przygotowawczym a odczytane na rozprawie z uwagi na śmierć tego świadka, przydatne w szczególności w zakresie, w jakim świadek zeznał, że P. Z. zamieszkiwał razem ze swoją żoną w P. na ul. (...) oraz, że P. Z. ma ksywę (...)

Wiarygodne w całości okazały się wspomniane już dowody z dokumentów w postaci m.in. informacji uzyskanych od poszczególnych firm, które bądź udzieliły pożyczek P. Z., jak i tych w których wnioski o takie pożyczki były przez P. Z. składane i ich nie uwzględniano, informacji z banku (...) SA, informacji dotyczących logowania, danych dotyczących karalności P. Z.. Wskazać wypada, że niektóre z nich okazały się bardziej przydatne do ustalenia stanu faktycznego, a inne mniej. Dowody te jednak rozpatrywane łącznie z zeznaniami świadków pozwoliły na poczynienie pełnych ustaleń faktycznych i odtworzenie przebiegu wydarzeń opisanych w akcie oskarżenia. Podkreślić należy, że dowody te nie były kwestionowane w toku procesu przez strony postępowania, część z nich korzystała także z przymiotu dokumentów urzędowych. Nadto z samej swojej natury dowody te mają charakter obiektywny. Wobec powyższego w ocenie Sądu brak było podstaw zarówno do kwestionowania ich autentyczności, jak i wiarygodności.

Przymiot wiarygodności należało nadać również opinii sądowo psychiatrycznej, która pozwoliła na ustalenie, że P. Z. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, że w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów miał w pełni zachowaną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, nie zachodzą wobec niego warunki zastosowania art. 31 §1 ani 2 kk. Nadto biegli w opinii stwierdzili, że oskarżony może brać udział w czynnościach procesowych, prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny. Sąd w/w opinię sądowo-psychiatryczną ocenił jako rzetelną. Stwierdzić należy, że biegli wskazali w sposób wyczerpujący jakie metody i badania służyły im celem sporządzenia opinii, przeprowadzili jednorazowe badania oskarżonego, zapoznali się z aktami sprawy. Biegli posiadali odpowiednie kwalifikacje do wydania opinii, nadto opinie te były jasne, konsekwentne i stanowcze. Sąd nie miał powodów by kwestionować opinię, przy czym w/w opinia nie została zakwestionowana również przez strony postępowania.

Mając na uwadze wskazane powyżej dowody oraz fakt, że P. Z. jest osobą dorosłą, która zna i rozumie normy prawne, a nadto doświadczył już konsekwencji ich nieprzestrzegania, Sąd uznał, że można i należy przypisać mu winę, która to wina polega na tym, że:

1. w dniu 10 kwietnia 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...)P. Sp. z o. o Sp. k. w P., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, zawarł umowę pożyczki pieniężnej o numerze (...), uzyskując z tego tytułu kwotę 500,00 złotych, która została przelana na wskazany we wniosku rachunek bankowy o numerze (...), doprowadzając w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w powyższej kwocie

2. w dniu 11 kwietnia 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) P. Sp. z o. o Sp. k. w P., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1,000 złotych, poprzez zawarcie umowy pożyczki pieniężnej o numerze (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia

3. w dniu 12 czerwca 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) P. Sp. z o. o Sp. k. w P., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 złotych, poprzez zawarcie umowy pożyczki pieniężnej o numerze (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia

4. w dniu 19 marca 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) Sp. z o. o W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, zawarł umowę pożyczki o numerze (...), uzyskując z tego tytułu kwotę 600,00

złoty, która została przelana na wskazany we wniosku rachunek bankowy o numerze (...), doprowadzając w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w powyższej kwocie

5. w dniu 19 marca 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) Sp. z o. o (aktualnie (...) T. sp. z o. o) we W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej (...) ankiety rejestracyjnej z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, zawarł umowę pożyczki o numerze (...), uzyskując z tego tytułu kwotę 300,00 złotych, która została przelana na wskazany we wniosku rachunek bankowy o numerze (...), doprowadzając w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w powyższej kwocie

6. w dniu 19 marca 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) Sp. z o. o w W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej w/w spółki ankiety rejestracyjnej i wniosku nr (...) z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia

7. w dniu 11 kwietnia 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika (...) Sp. z o. o w W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej w/w spółki ankiety rejestracyjnej i wniosku z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia

8. w dniu 08 kwietnia 2013 roku w miejscowości P. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracownika R. Sp. z o. o w W., w ten sposób, że po uprzednim złożeniu na stronie internetowej w/w spółki ankiety rejestracyjnej i wniosku z nieprawdziwymi danymi, co do własnego miejsca zamieszkania, numeru pesel oraz numeru dowodu osobistego, usiłował doprowadzić w/w spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty świadczenia.

Przestępstwa z art. 286 § 1 kk dopuszcza się ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przedmiotem ochrony przestępstwa oszustwa z art. 286 kk jest mienie. Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca, podejmując zachowanie, musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Takie ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem wynikowym. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Zamiar sprawcy w płaszczyźnie intelektualnej musi więc obejmować dwa elementy. Z jednej strony, sposób zachowania sprawcy, tzw. środek intelektualny, jakim jest w przypadku oszustwa wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności osoby rozporządzającej mieniem do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Z drugiej strony, sprawca musi mieć świadomość, że co najmniej może uzyskać korzyść majątkową z planowanego zachowania w wyniku zastosowanego sposobu działania oraz świadomość więzi przyczynowej łączącej podejmowane przez niego działania z niekorzystnym rozporządzeniem mieniem.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, nie może budzić najmniejszych wątpliwości, że oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 286 § 1 kk w odniesieniu do czynów opisanych w pkt 1, 4 i 5 a/o, a w przypadku czynów opisanych w pkt 2,3,6, 7 i 8 a/o usiłował popełnić to przestępstwo. Zachowanie oskarżonego wymierzone było w dobro prawne będące przedmiotem ochrony przestępstwa oszustwa z art. 286 kk, tj.

mienie, a konkretnie w środki pieniężne poszczególnych firm udzielających pożyczek. Skoro przestępstwo z art. 286 § 1 kk jest przestępstwem powszechnym, to powyższe oznacza, że i oskarżony spełniał wymagania podmiotowe sprawcy tegoż występku. Zachowanie oskarżonego miało postać bądź to doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy firm udzielających pożyczek, bądź usiłowania doprowadzenia do takiego niekorzystnego rozporządzenia mieniem - za pomocą wprowadzenia w błąd firm udzielających pożyczek. Wprowadzenie w błąd dotyczyło przy tym istotnych okoliczności, mających bezpośredni wpływ na podjęcie przez drugą stronę decyzji o udzieleniu pożyczki. Celem oskarżonego było doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wszystkich tychże firm i cel ten oskarżony osiągnął w przypadku czynów z pkt 1, 4 i 5 a/o realizując tym samym znamię skutku przestępstwa oszustwa, które jest przestępstwem materialnym. Między zachowaniem oskarżonego, polegającym na wprowadzeniu w błąd poszczególnych spółek, a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem zachodził ścisły związek przyczynowy. W okolicznościach sprawy nie budziło żadnych wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim. Świadczyły o tym okoliczności sprawy, a w szczególności fakt, iż oskarżony najpierw logował się na stronach firm pożyczkowych, wypełniając formularze rejestracyjne podawał swoje nieprawdziwe dane odnośnie: numeru pesel, nr i serii dowodu osobistego i miejsca zamieszkania, a następnie zaś wykorzystując te dane składał wnioski o pożyczkę i w przypadku udzielenia takiej pożyczki nie miał zamiaru jej spłacać i nie robił tego, co wynika z informacji przedłożonych do sądu przez spółki które udzieliły pożyczek. Oskarżony składając wnioski o pożyczki celowo podawał nieprawdziwe informacje dotyczące swojego numeru pesel, numeru dowodu osobistego i miejsca zamieszkania, nie miał bowiem w ogóle zamiaru ich spłacać, a podanie w/w nieprawdziwych danych miało na celu uniemożliwienie firmom pożyczkowym uzyskania od niego zwrotu tych pożyczek.

Sąd zmienił przy tym kwalifikację prawną czynów oskarżonego z pkt 1,2,3,4,5,6,7 i 8 przyjmując, że były popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w art. 91 § 1 kk albowiem nie budziło wątpliwości Sądu, że wszystkie w/w czyny były popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z wymienionych przestępstw.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd zgodnie z dyrektywami z art.53 § 1 kk baczył, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynów oraz cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

Oskarżony dopuścił się przestępstw przeciwko mieniu działając jedynie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów ocenić należy jako znaczny. Oskarżony działał z premedytacją, konsekwentnie realizował swój zamiar. Oskarżony był karany za przestępstwa przeciwko mieniu, a mimo to popełnił ponownie podobne czyny przestępne. Świadczy to o tym, że oskarżony narusza porządek prawny i godzi w cudze dobra prawne, aby realizować swoje doraźne potrzeby.

Dokonując wymiaru kary Sąd jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął liczną karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo przeciwko mieniu dokumentów.

Przy wymiarze kary Sąd potraktował jako okoliczność łagodzącą fakt, że oskarżony obecnie nie wchodzi w konflikt z prawem, nie popełnia przestępstw, podjął pracę zarobkową i opiekuje się swoją rodziną. Sąd przy wymiarze kary nie dopatrył się innych okoliczności łagodzących, w szczególności Sąd nie uznał aby łagodząco na wymiar kary wpłynęło zachowanie oskarżonego wobec pokrzywdzonych po popełnieniu przestępstw na ich szkodę. Oskarżony wprawdzie na rozprawie w dniu 12 września 2018 r. podkreślał, że chce naprawić szkodę wyrządzoną przestępstwem, jednakże w ocenie Sądu trudno mówić o tym, że oskarżony żałował swoich czynów, skoro oskarżony nie podjął żadnych działań aby te szkody naprawić i w trakcie całego postępowania sądowego nie przyznawał się do ich popełnienia, a dopiero na ostatniej rozprawie głównej, w związku ze zbliżającym się wyrokiem, zmienił optykę co do swojego postępowania.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd uznał, iż zasadnym jest orzeczenie wobec oskarżonego za ciąg przestępstw z pkt 1– 8 kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. Przestępstwo z art. 286 §1 kk jest zagrożone karą od 6 miesięcy pozbawienia wolności do 8 lat pozbawienia wolności. Z uwagi na fakt, że oskarżony popełnił w/w przestępstwa w ramach ciągu przestępstw, sąd mógł orzec wobec oskarżonego karę do 12 lat pozbawienia wolności.

W związku z powyższym orzeczona przez Sąd kara 10 miesięcy pozbawienia wolności jawi się jako kara nad wyraz łagodna.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara bezwzględnego pozbawienia wolności uświadomi mu naganność tego typu postępowania oraz winna zapobiec popełnianiu przestępstw w przyszłości, jak również spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd nie znalazł podstaw do postawienia oskarżonemu pozytywnej prognozy kryminologicznej, albowiem w ocenie Sądu właściwości i warunki osobiste oskarżonego nie uzasadniają przekonania, że nie powróci on do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego. Za taką oceną przemawia w ocenie Sądu przede wszystkim liczna uprzednia karalność oskarżonego. Przesłanka ta nie pozwala na przyjęcie, iż wobec oskarżonego cele kary zostałyby zrealizowane w warunkach wolnościowych, jako, że uprzednio orzekane kary nie odniosły pożądanego skutku w zakresie prewencji indywidualnej.

Z uwagi na ustalenie, iż oskarżony przedmiotowym działaniem wyrządził szkodę, Sąd orzekł obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody. Wobec powyższego na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwot:

- 500 zł na rzecz (...) Sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w P.,

- 600,00 zł na rzecz (...) sp. z o.o. w W.

- 300 zł na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.

Na podstawie natomiast art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty, kierując się przy tym faktem, że oskarżony jest osobą uzyskującą niewysokie dochody, posiadającą na utrzymaniu konkubinę oraz sześcioro dzieci a nadto uwzględniono fakt wymierzenia mu kary bezwzględnego pozbawienia wolności co powoduje, że w tym czasie wymieniony prawdopodobnie będzie pozbawiony zatrudnienia. Wydając powyższe rozstrzygnięcie należało również mieć na uwadze konieczność naprawienia przez oskarżonego szkody.

SSR Natalia Bonowicz

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)

I.

(...)